

Bárhogy is végződjék ez a legújabb konfliktus, a keleti fasizmus nem hagyja magát eltéríteni eredeti tervétől, Kína leigázásától. A japán terjeszkedésnek csakis a 400 milliós kínai nép egységes összefogása állíthat gátat. Amíg ezt az egységet — amin mostanában nagy erővel dolgoznak Kínában, — nem sikerül létrehozni, addig Kína sohasem lehet biztonságban szomszédjának folyton kiújuló támadókedvétől.

Sz. Á.

HEJ, HA MINDEN KÖNNYET . . . *

**Hej, ha minden könnyet le tudnék törölni,
Mit elsírtok hideg éjszakákon
Szegény gyermekek a nyomortanyákon! . . .
Szeretném a sápadt arcotokat simogatni
És tanító szóval álomba ringatni
Titeket, kik testvérkéim vagytok,
Kiknek születésén nem durrogtak pezsgős palackok,
S temetésükön sem zúgnak sirató harangok.
Jöttötöket nem adta más tudtul a világnak,
Csak hulló könnyeik az édesanyáknak:
Íme, új rabszolgák e romlott világnak.
Testvérkéim, csöppnyi proletárok,
Tanuljatok, mert sok munka vár rátok.
Apátokat nézzétek: igába görnyednek,
S negyvenévi robot után szegényházba mennek.
Ti mindig előre menjete, s bár elbuktok százszor,
Tudjátok, csak egy az út s nincs helyetek máshol:
Jövőt kell csinálni a nehéz virradásból . . .
Mert ha elcsüggedtek néhány vesztett harcon,
Ti is ott álltok majd éltetek alkonyán,
Erőtlen kezekkel, alamizsnát várva,
Késői bánattal, künn az uccasarkon.**

Zsáky József

* Földmunkás küldte be ezt a verset, egy a Veres Péter keménykötésű magyar testvérei közül. Megmondjuk: néhány helyesírási hibát javítottunk és egy-két stílári botlást kiigazítottunk, de a vers vidékünk egyik paraszti munkásának nyers, de teljes egészében eredeti írásmunkája. Zsáky a kaszát, téglahordó talicskát letéve s ha szervezeti mozgalma is időt enged neki, kisebb írásokat gyűr közvetlen érzéseiből s láthatjuk egészségeset és költőiet tud mondani a vidékünkön dúló l'art' pour l'art' költészet burjánzása közepette. Juniusi számunkban, a szerkesztői üzenetekben névtelenül közölt vers is tőle ered.